Lluís Pi i Taberner, de Girona, fa més de vint anys que dedica el seu temps a l'arquitectura. Treballa sobretot en la construcció, tot i que també destina part de la seva activitat a les taxacions immobiliàries i com a arquitecte expert en temes pericials i intenta gaudir tothora de la seva feina.

En la construcció, en Lluís té dos tipus diferents de clients, els promotors i els particulars, i defineix la feina amb els primers de la següent manera: **"El promotor veu la construcció com un procés productiu, d'una forma econòmica, amb un mercat de sortida que li demana una sèrie de condicions. Aquesta visió que té el client marca molt a l'hora de treballar, perquè t'imposa uns condicionants molt forts dels quals és difícil escapar. De totes maneres, depèn de com se t'imposa i fins a quin punt"**. I aclareix: **"Hi ha promotors que tenen molt clars tres o quatre punts i, mentre els respectis, tens més llibertat amb la resta. D'altres t'ho donen tot molt pautat i no et permeten introduir variacions que s'allunyin gaire dels seus esquemes"**.

La promoció d'habitatges està supeditada a les lleis del mercat i el promotor necessita aconseguir un benefici determinat. Això comporta sovint la necessitat d'acotar els pressupostos: **"Quan et demanen de contenir els costos, ho has de fer una mica en tot, d'una manera global. El que no pots fer és estalviar en materials i fer grans espais, perquè aquests espais condicionen una determinada quantitat de coses. No pots deixar anar la mà per un costat i arronsar-la per l'altre, perquè el resultat és desequilibrat"**. D'altra banda, l'experiència d'en Lluís li aconsella sempre pensar en qui serà en últim terme la persona que viurà en aquell edifici: **"Moltes vegades em toca posar-me a la pell de l'usuari i fer el seu paper davant el promotor per convèncer-lo d'alguna cosa. Però això no sempre és fàcil perquè de clients n'hi ha de molt diferents, i fins i tot els podríem classificar tenint en compte el tipus i el cost del producte que adquiriran. No és el mateix el client d'un habitatge de qualitat senzilla que el que se'n queda un de qualitat mitja-alta, fins i tot el sistema de vida és diferent. Hi ha persona que vol molta intimitat i que, per tant, prefereix espais tancats, i d'altres que gaudeixen dels grans espais oberts"**.

De tots aquests detalls el nostre arquitecte n'ha après mantenint llargues converses amb la gent que va al seu estudi a demanar-li un habitatge unifamiliar: **"És molt normal que una parella t'arribi amb unes quantes revistes i et digui que volen un bany així, i una sala així o una façana com aquella. Això pot ser bo si és coherent. No sempre tenen ben definit el programa de necessitats, sovint només tenen pensat el nombre d'habitacions i de banys. La meva feina com a arquitecte és oferir-los possibilitats i arribar a trobar allò que els agrada"**. I el que en Lluís troba curiós és el següent: **"Molt poques vegades consulten abans de comprar el solar. Et vénen amb un solar i els seus condicionants i ells ja s'han fet la *seva* idea del que hi faran i de com serà. Seria interessant que hi hagués més gent que preguntés a l'arquitecte sobre les possibilitats reals d'un terreny"**.

Hem parlat de les limitacions que posa el promotor i dels condicionants dels altres clients, però també cal tenir en compte la normativa: **"Crec que es concentra massa en números i paràmetres concrets, i no tant en les connexions entre l'edificació, l'espai exterior i les seves interrelacions. Seria bo que es donessin més pautes i menys números"**.

Vint-i-quatre anys de professió són prou per haver pogut conèixer un nombre considerable de gent amb ganes de fer-se un habitatge, i en Lluís en pot opinar amb una bona perspectiva: **"Penso que ara la gent té molt més clar el que vol, potser hi ha influït la disponibilitat econòmica perquè en general s'ha passat d'una edificació senzilla a demanar alguna cosa més, i no només en qualitat. He vist un canvi important en aquest aspecte"**. Un particular fa el pas d'anar a veure l'arquitecte amb il·lusió: **"El més normal és que el que faci sigui una inversió important, probablement la més important de tota una vida, i el client sap molt bé que aquest salt endavant li suposarà una nova manera de viure"**, explica el nostre entrevistat. I afegeix: **"És molt interessant poder estar a prop del client quan la casa ja està en el procés de construcció, i ho és per moltes raons però sobretot perquè quan aquella persona veu els plànols es fa una primera idea, però no sap veure-hi els espais interiors, no aconsegueix entrar-hi, i el que es pensava que seria d'una manera potser és d'una altra. Penso que necessita l'arquitecte al costat, perquè és una persona de confiança i perquè la seva feina és també assessorar-lo"**.

Contemplar un edifici amb ulls d'arquitecte és **"voler veure també l'interior"**, perquè **"l'edifici és global, i per fora només te'n fas una primera idea, però si no has vist l'interior no has vist el conjunt de l'immoble. L'arquitectura no és només façana, no és expressió formal exterior com es pensa molta gent, sinó que és crear espais dins un contenidor al que li donem una forma determinada. Però la funció i les relacions espai-ús, interior-exterior, i espai-llum són el que li dóna raó de ser"**. I, encara, la disciplina de la qual parlem va molt més enllà de tot això: **"No és únicament el procés constructiu que d'entrada pensem habitualment que és, sinó que també és el reflex de la societat, de la cultura i del nivell econòmic, per citar algun dels elements que hi incideixen i s'hi reflecteixen"**. En Lluís recorda, a més, la importància de l'urbanisme com a àrea fonamental en el món de l'arquitectura: **"Incideix en gran mesura en la construcció, la condiciona més que alguns altres aspectes, abraça un camp molt més ampli, i sovint això no és fàcil de veure. Al principi costa adonar-se de com conflueixen i es condicionen una i altra"**. D'això, en va ser conscient quan ja portava una temporada d'arquitecte liberal, un temps després d'abandonar l'Escola: **"Quan surts no estàs preparat del tot, et falta molt per aprendre, i és normal. La universitat t'ha de donar una formació generalista, és una primera fase i el que no pots fer és pensar que ja en saps. Després ja ve l'especialització, i més avui dia en què apareixen constantment nous materials i tecnologies de les quals l'arquitecte ha d'estar sempre a l'aguait"**.

Casat i amb fills, en Lluís Pi i Taberner confessa que l'arquitectura ocupa **"força espai"** en la seva vida, però mai tant com ho fa la família. En Gerard, que ha volgut seguir els passos del seu pare, l'Albert, en Xavier i la Núria, de ben segur que ens ho poden corroborar.

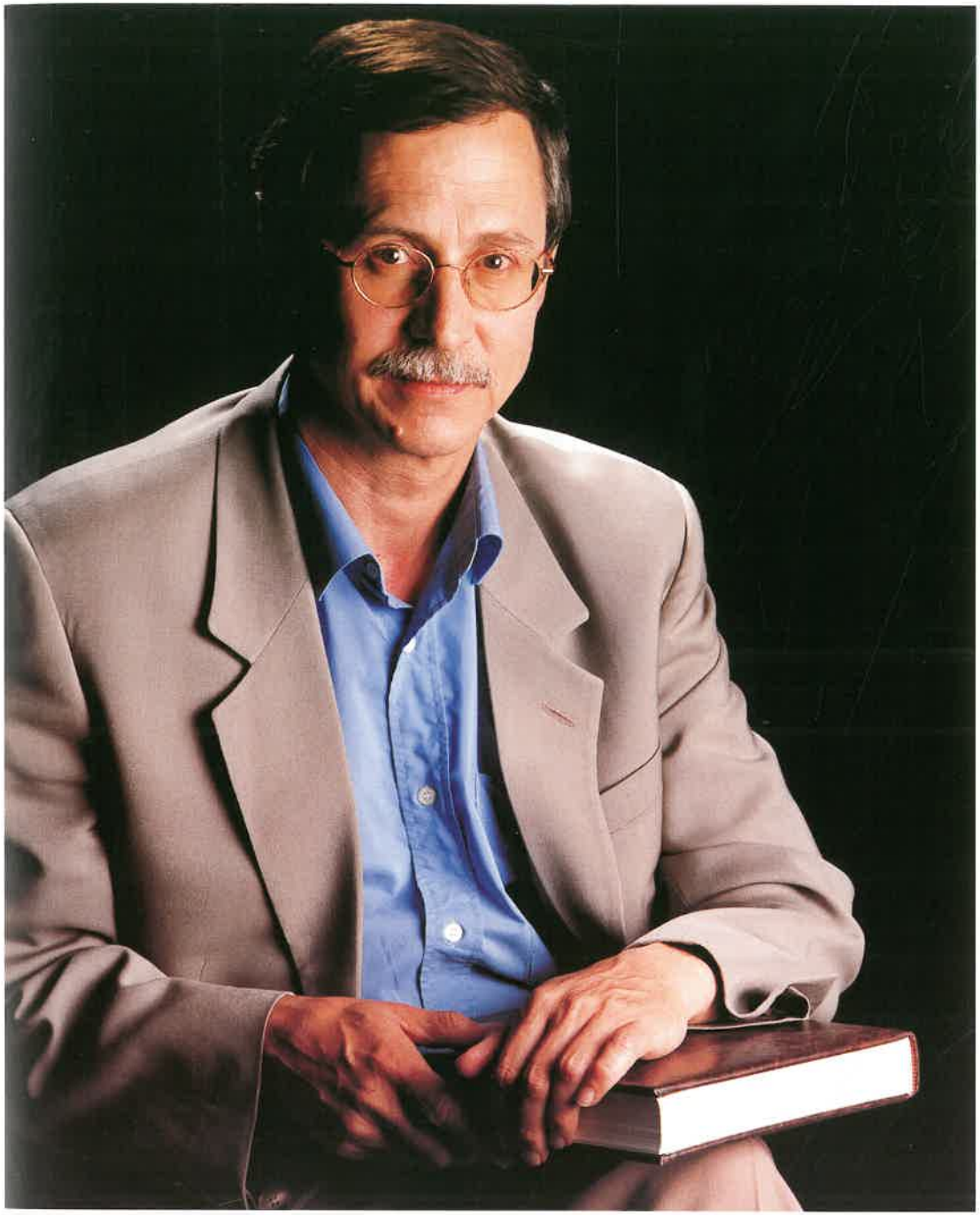

Lluís Pi - Celrà (Gironès)

"L'arquitectura no és únicament el procés constructiu que d'entrada pensem habitualment que és, sinó que també és el reflex de la societat, de la cultura i del nivell econòmic"